

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

12. april 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 207 (Alm. del) af 22. marts 2016 stillet efter ønske fra Josephine Fock (ALT)

Spørgsmål

Det fremgår af svaret på spørgsmål 185 bl.a. "Økonomisk teori og andre empiriske undersøgelser tilsiger imidlertid, at der er en positiv sammenhæng. Der er usikkerhed omkring størrelsen af effekten, og hvor hurtigt den indtræffer, men ikke omkring retningen". Kan ministeren bekræfte at effekten af skattelettelsen ifølge økonomisk teori i denne sammenhæng kan føre til både højere og lavere arbejdskraftudbud alt efter om det er substitutionseffekten eller indkomsteffekten der er dominerende? Og i bekræftende fald bedes oplyst hvordan det hænger sammen med svaret på spørgsmål 185.

Svar

Finansministeriets beregninger af virkningen på arbejdstiden af lavere skat på arbejde inddrager i overensstemmelse med økonomisk teori både den effekt, der følger af, at en højere marginalløn efter skat giver tilskyndelse til at arbejde mere i stedet for at holde fri (substitutionseffekten), og den modgående effekt, der følger af, at det samme forbrug kan opnås ved en mindre arbejdsindsats (indkomsteffekten).

Det citerede udsagn fra svaret på Finansudvalgets spørgsmål 185 af 4. marts 2016 skal forstås som, at der synes at være bred konsensus om, at substitutionseffekten dominerer indkomsteffekten ved skatteændringer af den type, der henvises til i spørgsmålet, men at der er usikkerhed om det præcise relative størrelsesforhold.

Det bemærkes i øvrigt, at det relative størrelsesforhold af substitutionseffekten og indkomsteffekten vil afhænge af den konkrete udformning af en skatteændring. Der gælder således, at Finansministeriets beregningsmetode indebærer, at en skatenedsættelse, fx en forøgelse af personfradraget, der medfører en reduktion i gennemsnitsskatten, uden at marginals-katten påvirkes nævneværdigt, vil have en negativ effekt på arbejdsudbuddet.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen